

ELSŐ LÁTÁSRA MINDÖRÖKKÉ

Van, aki egy régi baráttra néz egyszer csak másképpen. Akad, aki a szerelmét eleinte ellenszenvesnek találta, aztán egy nap ellenállhatatlan vonzalmat érzett iránta. És vannak olyanok is, akik rögtön megérezték, hogy életük párját sodorta útjukba a szél – és azóta is együtt élnek.

szöveg: Gyárfás Dorka fotó: Erdőhádi Áron

A KAPCSOLATUNK ATTÓL MŰKÖDIK, HOGY KIEGÉSZÍJÜK EGYSZER MEG A HATÁROKAT, DE ÚGY, HOGY ÉN MEG EPPEN ÁTLÉPHESEM ŐKET

Sohasem lehet tudni. De tényleg sohasem. Lengyel Gabi éppen egy hatéves kapcsolatán volt túl, még a szakítás után ledobott kilókkal. A barátnője szórakozni hívta, hogy véget vessen az önsajnáltnak. Nagy társasággal indultak diszkóba, de Gabinak az utolsó gondolata volt, hogy pasit fogjon, a fiúzás egyébként is távol állt tőle. És egyszer csak egy hollywoodi romantikus film közepébe csöppent. Vagy legalábbis úgy érezte. „A körülöttem táncoló emberekből hirtelen homályos massa lett, csupán egyetlen arc vált ki élesen: Gáboré. Amikor megböktém a barátnőmet, hogy »Látod azt

a fiút?«, nem értette, kire mutatok, olyan sokan táncoltak arrafelé.” Semmi sem kedvezett a találkozásnak: sötét volt, zaj, tömeg és füst. De Gabi annyira biztos volt a dolgában, és ez olyan meglepő volt tőle, hogy a barátnője férje a tettek mezejére lépett. Odament Gáborhoz, és jelezte, hogy valaki kiszemelte magának.

Redlich Gábor sem azért ment bulizni, hogy csajozzon. „Még mondtam is egy barátomnak, hogy ha meglát egy lány mellett, azonnal rángasson el onnan. Előtte csak rövid távú kapcsolataim voltak, amelyek nem igazán sülték el jól, ezért azt gon-

doltam, nem hiányzik nekem egy újabb.” De Gabi pont a zsánere volt, ezért engedett a csábításnak, és – amennyire egy diszkóban lehet – elbeszélgettek egymással. Gábor a harmadik mondatában figyelmeztette a lányt, hogy nemrégiben jelentkezett egy hajóra pincérnek, és ha megcsörren a telefon, már indul is. Gabi csendesen mosolygott, de később bevallotta az édesanyjának, hogy úgy érzi, ez a fiú lesz a férje. „Anyukám azt felelte, csak el ne mondjam neki, nehogy megijedjen és elszaladjon.” Három hete ismerték egymást, amikor Gábor váratlan vallomást tett: nem akarja megijeszteni Gabit, de úgy érzi, ő lesz a felesége. Gabi ezúttal is csak csendesen mosolygott. Ő 25, Gábor 23 éves volt. És ma, kilenc évvel később a hároméves kislányukkal az ölkben mesélik felváltva a történetüket.

MÁR NEGYVEN ÉVE

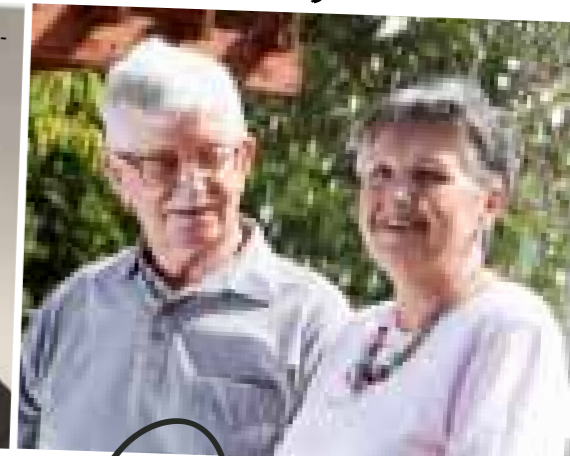
Igazán nincs benne semmiféle romantikus giccs: Víz Zsuzsa és Béla egy házibuliban találkoztak, még a '70-es években. „Megtetszettünk egymásnak, két napon belül elhatároztuk, hogy összeházasodunk, és együtt fogjuk leélni az életünket. Ez tart negyven éve” – meséli Zsuzsa. Ennyi. Faggatom, mit látott meg benne. „Pont ilyen emberre vártam: aki megbízható, szeretetreméltó, és aki szeret engem. Aki úgy tud elfogadni, amilyen vagyok.” Ez azonnal látszott? Igen, azonnal. És Béla is rögtön érezte, hogy Zsuzsa kezébe helyezheti a sorsát? Persze, rögtön. És tetszett neki a szép, mélybarna szeme.

Nem húzták az időt: három hét múlva már az anyakönyvvezető előtt álltak, mert nagyobb esküvőre még nem volt pénzük. Csak az a bizonyos baráti pár volt jelen, aki összehozta őket. Pár hónap múlva összegyűlt annyi, amennyiből már lehetett rendezni egy szerény egyházi esküvőt is. „Rábíztuk magunkat egymásra. Nem volt könnyű életünk, voltak anyagi nehézségeink, sokat költöztünk, de bebizonyosodott, hogy mindig ki tudunk tartani egymás mellett. A nagy dolgokban sosem volt vita közöttük. Újságcikkekről, politikáról, filmekről persze késhegyig menő vitákat tudunk folytatni, de amikor az élet döntő

kérdéseivel találkozunk, akkor a férjem rám bízta a döntést. Mindig azt néztük, mi jó a másiknak, és mi jó a gyerekünknek.”

MIÉRT EPPEN NEKIK SIKERÜLT?

„Azok az emberek, akik megérik a másikban, hogy ő az »igazi« (és azt is tudják, hogy ez kölcsönös), egyrészt valószínűleg tisztában vannak azzal, hogy mit szeretnének, és mit várnak a partnerüktől. Másrészt figyelmen kívül hagyják azoknak a jelentkezőknek a jelzéseit, akik nem illelenek a képbe. De nem elég tudni, hogy mire vágyunk, képesnek kell lennünk ezt bizonyos mértékig a valósághoz is igazítani. Mert ha túl merev az elképzelésünk a vágyott másikról, előfordulhat, hogy senkire sem illik rá a »személyleírás«, és

a végén hoppon maradunk, vagy – hogy ezt elkerüljük – az elvárásainknak nem megfelelő társra pazaroljuk magunkat – magyarázza Dr. Meskó Norbert, a Pécsi Tudományegyetem párválasztás-kutatója. – Az emberek gyakran vannak úgy, hogy vágnak egy partnerre, és amikor találkoznak valakivel, akkor néhány – számukra fontos – jelzés alapján könnyen belelátnak más tulajdonságokat is az illetőbe, amelyek valójában nincsenek is meg benne. A probléma ott kezdődik, hogy még kez-

detben a másik bizonyos tulajdonságai, viselkedése fölött nagyvonalúan továbblépünk (titokban azt gondolva, hogy majd megváltoztatjuk őt), addig a kapcsolat későbbi szakaszában ezek a dolgok már kimondottan zavarhatnak, és eltávolíthatnak az illetőtől. Pedig ő semmit sem csinált másként, mint előtte.”

TOVÁBB ÉS STABILABBAN

Gábor azt mondja, Gabi semmiben sem próbálta őt megváltoztatni, ő maga érezte úgy, hogy ehhez a lányhoz szeretne „hozzácsiszolódni”. „Gabika előtt nem volt olyan lány az életemben, aki miatt bármin is változtattam volna. Márpedig egy párkapcsolatban muszáj alkalmazkodni, muszáj egy kicsit változni, és közben elfogadni egymást.” Felfedezték, hogy a személyiségük bizonyos vonásai éppen ellentétesek, miközben az alapvető értékrendjük közös. „A kapcsolatunk attól működik, hogy pont kiegészítjük egymást. Az én életemben Gabi a kézifék. Nélküle úgy elszállnék, mint a győzelmi zászló. Ő húzza meg a határokat, de úgy, hogy én még éppen átléphetem őket egy kicsit.”

Igaz lenne tehát a mondás, hogy az ellentétek vonzzák egymást? Dr. Meskó Norbert szerint ez csak féligazság. A tudományos vizsgálatok szerint éppannyira igaz az is, hogy „a hasonló hasonlóan örül”. „Kollégáim, a Pécsi Evolúciós Pszichológia Kutatócsoport munkatársai azt találták, hogy az egymáshoz több szempontból is hasonlító párok stabilabb kapcsolatot alakítanak ki – tovább élnek együtt válás nélkül, és több közös gyereket nevelnek. A kutatók a jelenséget egy sajátos tanulási folyamattal magyarázzák. Eszerint gyerekkorunkban egy belső modellt készítünk az ellenkező nemű szülőről. Ezt használjuk fel később a párválasztáskor. Ha ezzel a szülővel bensőséges, érzelmileg kielégítő kapcsolatunk volt, akkor a külső és/vagy belső tulajdonságok tekintetében a majdani partnerünk is hasonló lehet. Ha viszont a korai bevéődés negatív színezetű volt, akkor az ellenkező nemű szülőről alkotott modell inkább arra szolgál majd, hogy a későbbi párválasztásban segítsen ezeknek a tulajdonságoknak az elkerülésében – vagyis éppen az ellenkezőjét válasszuk” – mondja.

Nóra és Gábor: minden házibulival egy lépéssel közelebb

Az ellentétek egymás iránti vonzalma tökéletesen bizonyított viszont az illatok tekintetében, az ember ugyanis ösztönösen vonzódik az olyan testillattal rendelkező társához, aki az övével eltérő géneváltozatról árulkodik. „Egyfajta evolúciós előnyünk származhatott a törzsfajlás során abból, hogy felismertük és vonzóknak találtuk őket” – mondja Meskó Norbert. Ugyanakkor hozzáteszi, a párválasztás összetett folyamat, amelyben nem csak az ösztöneink irányítanak bennünket. A tökéletes pár megtalálása természetesen egy érett, felnőtt választás eredménye is lehet.

ELSŐ PILLANAT – NÉMI HALASZTÁSSAL

Sármán Nóra és Szőke Gábor Miklós sokat tudna mesélni arról, mennyit kellett érniük ahhoz, hogy végre egymáséi legyenek – annak ellenére, hogy az ösztönös vonzódás a kezdetektől megvolt köztük. Csakhogy amikor megismerték egymást – még a Képzőművészeti Szakközépiskolában –, annyira félénk tinik voltak, hogy nem mertek közeledni egymáshoz. Gábor „Fura hangnak” hívta Nórit, de közben

annyira csodálta a stílusát, hogy az akkori barátnőjének csak olyan ruhákat válogatott, amelyeket Nórin képzelt el. Nóri ezalatt mindenfélét kitalált, amivel lebeszélhette magát arról, hogy Gáborról ábrándozzon. „Azt magyaráztam magamnak, hogy ilyen ágyneművel, amelyet nála láttam egy házibuliban, hogy tetszhetne már nekem. Aztán eltelt két év, mindkettőnket felvették az egyetemre – Gábort a Képzőre, engem a Moholy-Nagyra –, és újra összefutottunk egy buliban. Onnan számíthatjuk a kapcsolatunkat.”

Előtte még mindkettőjüknek volt egy első szerelme, aztán a második lett az igazi. „Az a pillanat, amikor összejöttünk, egyszerre volt brutálisan jó, és olyan, mint ha mindig is így lett volna. És ez azóta is így van. Az első perctől tudtam, hogy ő a tuti” – mondja Gábor. És mivel alkotó emberekről van szó (Nóri divattervező, Gábor szobrász), ez a művészetükre is igaz. Úgy értik és értékelik egymás munkáit, ahogy senki más nem tudja. És ugyanígy tolerálják azt is, ha a másik eltűnik egy-két hétre alkotni. Ahogy egy kívülálló sosem tudná. „Időről időre rám

SMINK-OLÁH-ZSÓFIA A HEVIZINT A LEBSTRÓNÁK KÖSZÖNÜK

**AZ A PILLANAT,
AMIKOR ÖSZ-
SZEJÖTTÜNK,
EGYSZERRE VOLT
BRUTÁLISAN JÓ,
ÉS OLYAN, MINT
HA MINDIG IS
ÍGY LETT VOLNA.
AMI BELŐLEM
HIÁNYZIK, AZ
BENNE MEGVAN**

tör a felismerés, hogy Gábor az életem párja – vallja be Nóri. – Ami belőlem hiányzik, az benne megvan. Én nem vagyok törekvő, nem érdekelnek az anyagi dolgok, ő meg nyagat, hogy ezekkel is foglalkoznom kell. Gábor egy csomó mindenre megtanított, rengeteget segített. Az a férfias szemlélet, ahogy ő látja a világot, pont kiegészíti az én szöszmötölős, apró részletekben elvesző női világotmat.”

KOALÍCIÓS PARTNER

„A párunk nem csupán sorstárs vagy szex-partner, hanem koalíciós partner is, akivel közös platformon, közös célok elérése érdekében dolgozunk, ráadásul még szórakoztató is vele lenni. Élvezzük egymás társaságát – állítja Meskó Norbert. – A közös élmények összetartó erején kívül rengeteg pszichés energiát is megspórol az ember a hasonló érdeklődéssel és értékrenddel, mert ezek hiányában a közös érintkezési pontok keresésére, a folyamatos alkalmazkodásra vagy a másik »idomítására« pazarolja el az erejét.” **mc**